

มวตสภาวะมลพิษรอกการระบาย

Stock Pollutants

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559–2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

กรรมการ

กรรมการ

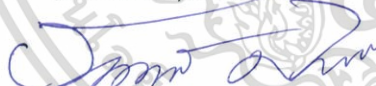
(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนดล ตีรวิจิตร)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์กฤษ งามสม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	มลภาวะมลพิษรอกการระบาย
	Stock Pollutants
ชื่อ	นายพงศกร ธรรมสาดี
รหัสนักศึกษา	56020537
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559 - 2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กฤษ งามสม

บทคัดย่อ

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้มีจุดประสงค์ที่จะนำเสนอผลงานศิลปะจัดวางสื่อผสมในหัวข้อเรื่อง “มลภาวะมลพิษรอกการระบาย” โดยมีแรงบันดาลใจมาจากพื้นที่กรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบสู่สิ่งแวดล้อมและชุมชนที่ต้องอยู่อาศัยภายใต้มลภาวะมลพิษ เพื่อนำเสนอมุมมองและผลกระทบที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่กรณีศึกษา

ผลงานของข้าพเจ้าจะสำเร็จลงได้ด้วยการนำลักษณะกายภาพของวัสดุและมุมมองของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากพื้นที่ต่างๆ มาสร้างสรรค์เป็นผลงานประเภจัดวางตามพื้นที่ ในรูปแบบมุมมองที่สื่อถึงวิถีชีวิตที่แตกต่างและเปลี่ยนแปลงไปเป็นวัฏจักร

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ฤช งามสม ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

นาย พงศกร ธรรมสาดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน^๒เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 การตั้งสมมติฐาน จินตภาพ	2
1.4 ขอบเขตของโครงการ	2
1.5 แผนงานในการดำเนินงาน	2
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม	3
2.1 ทฤษฎีอ้างอิง	4
2.2 ข้อมูลเชิงประจักษ์	8
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	12
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต	12
3.2 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	14
3.3 กระบวนการสร้างผลงาน	16
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงาน	19
4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด	19
4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ	19
4.3 แนวคิดและการพัฒนาผลงาน	20
บทที่ 5 บทสรุป	31
บรรณานุกรม	32
ภาพผลงานศิลปะ	33
ประวัติผู้เขียน	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพถ่ายกองขยะภายในโรงงานเก็บขยะอ่อนนุช	3
2. ภาพถ่ายกองขยะ ในโรงงานเก็บขยะอ่อนนุช	3
3. Alfredo Jaar in conversation with Dore Ashtion, Phong Bui and David Levi Strauss	5
4. Carter Kevin. 1993. Starving boy anus.	6
5. Nquyen Thi Thanh Mai. 2014. Shadow.	6
6. Wafaa Bilal. 2007. Domestic Tension.	8
7. Carter Kevin. 1993. The vulture and the little girl.	10
8. ภาพชาวบ้านต่อแถวขายขยะในโรงงานเก็บขยะอ่อนนุช	10
9. Alfredo Jaar in conversation with Dore Ashtion, Phong Bui and David Levi Strauss	11
10. Jaar Alfredo. 1996. Eyes of Gutete Emerita.	11
11. ภาพผลงาน ละติจูดที่ 13.57	12
12. ภาพผลงาน ลองจิจูดที่ 101.36	13
13. ภาพผลงาน กรอง	13
14. ภาพผลงาน Inside Out	14
15. ภาพร่างชิ้นที่ 1	15
16. ภาพถ่ายเศษแก้วใสต่างๆ และนำมาทาบเตรียมประกอบสร้างผลงาน	16
17. ภาพถ่ายปั้นหล่อโดยไม่ต้องเน้นส่วนใดส่วนหนึ่งและทาบพิมพ์เพื่อเตรียมนำมาประกอบภายหลัง	16
18. ภาพถ่ายพิมพ์แม่พิมพ์หล่อด้วยเศษแก้วและประกอบเข้ากับพิมพ์ลูก	17
19. ภาพถ่ายผลงานมาพันสีสะท้อนแสง	17
20. ภาพถ่ายเรซินและเศษแก้วที่เหลือจากการพิมพ์มาติดตั้งเป็นหน้ากากในผลงาน	18
21. ภาพถ่ายเศษวัสดุจากกองขยะมาเป็นฐานติดตั้งผลงาน	18
22. ภาพถ่ายภายในบ้านหลังหนึ่งใกล้โรงขยะ	20
23. ภาพถ่ายบริเวณบ้านหลังหนึ่ง	20
24. ภาพถ่ายบ้านที่ติดกับด้านหลังโรงขยะ	21
25. ภาพถ่ายบ้านที่ติดกับด้านข้างโรงขยะ	21
26. ภาพถ่ายเศษแก้วและกองขยะ	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
27. ภาพถ่ายหล่อปูนปลาสเตอร์เพื่อเป็นพิมพ์ในการแกะกระจก	22
28. ภาพถ่ายขั้นตอนการขึ้นรูปทรงผลงานชิ้นแรก	23
29. ภาพถ่ายทาบ UV และวิธีการอบแสงเพื่อให้ทาบแข็งตัว	23
30. ภาพถ่ายขั้นตอนหาซื้อวัสดุในโรงขยะ	24
31. ภาพถ่ายต้นฉบับสำหรับผลงานในถังขยะ	25
32. ภาพตัดต่อแบ่งเป็น layers สำหรับการพิมพ์ลงในผ้ามุ้ง	25
33. ภาพตารางแสดงผลการป้องกันการเกิดปฏิกิริยาของผ้าด้วยการสัมผัสกับสารเคมี	26
34. ภาพถ่ายทดลองการเกิดปฏิกิริยาของผ้าด้วยการแช่สารเคมี	26
35. ภาพถ่ายรอยไหม้ที่เกิดจากสารเคมี Formic acid 85%	27
36. ภาพถ่ายต้นฉบับสำหรับผลงานในถังซักผ้า	27
37. ภาพถ่ายขั้นตอนคัดเลือกกระสอบเก่าในโรงงานขยะ	27
38. ภาพถ่ายถังซักผ้าในกองขยะ	28
39. ภาพถ่ายต้นฉบับสำหรับผลงานสระเด็กเล็กเป่าลม	28
40. ภาพถ่ายสำหรับร่างผลงานชิ้นที่ 3	29
41. ภาพถ่ายวัสดุสำหรับจัดวางในผลงานชิ้นที่ 3	29
42. ภาพถ่ายการประกอบสร้างผลงานด้วยเศษกระจกในผลงานชิ้นที่ 3	30
43. ภาพถ่ายพื้นสีสเปรย์สะท้อนแสง	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

“เมื่อเราพยายามที่จะแก้ไขระบบนิเวศ เราพบว่ามันปรอทโยงโยกระจ่ายออกไปได้จนถึงสุดขอบจักรวาล” (John Muir, 1914)¹

ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นหนึ่งในปัญหาที่สำคัญที่สุดในโลกปัจจุบันซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของมนุษย์อันเนื่องมาจากความต้องการพื้นฐานและความต้องการความสะดวกสบายในด้านต่างๆ กระตุ้นให้มนุษย์พัฒนาความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และวิทยาการในการนำทรัพยากรธรรมชาติใช้อย่างสะดวกสบายและง่ายยิ่งขึ้น อีกทั้งมีการพัฒนากระบวนการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมเพื่อผลิตสินค้าทั้งที่เป็นสินค้าประเภททุนและสินค้าบริโภค ซึ่งกระบวนการผลิตนี้เองที่ก่อให้เกิดของเสียออกสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาน้ำเสีย ปัญหาอากาศเป็นพิษ ปัญหาด้านเสียง และผลของการบริโภคทำให้เกิดของเสียกระจายสู่สิ่งแวดล้อมในรูปของขยะมูลฝอย น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ ฯลฯ ซึ่งเป็นสาเหตุที่เกิดจากทั้งการเพิ่มขึ้นของประชากรมนุษย์, ความก้าวหน้าทางวิทยาการและการพัฒนาเศรษฐกิจ²

จากปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากมนุษย์ได้ก่อให้เกิดปัญหาสังคม (Social Problem) หรือมลพิษทางสังคม (Social Pollution) ซึ่งเป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาจากการใช้ทรัพยากร การที่ประชาชนเพิ่มขึ้นความต้องการใช้ที่ดินและทรัพยากรเพิ่มขึ้นตามไปด้วย การที่สังคมเมืองอุตสาหกรรมจากชนบทเข้ามาใช้อย่างเกินขนาดทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน และความขาดแคลนทรัพยากรในชนบทและปัญหาที่เกิดจาก การทำลายโครงสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในสังคมอันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลในสังคมนั้น

เมื่อพูดถึงเรื่องสิ่งแวดล้อม ชาวบ้านจะนึกถึงอากาศที่หายใจในชุมชนที่แออัด ไม่สดชื่นเหมือนในชนบทในที่มีทุ่งนา ป่า เขา ไร่กว้าง เพราะกลิ่นที่ไม่สดชื่นนั้นเป็นกลิ่นเหม็นของกองขยะที่มนุษย์นำมากองสุมกันไว้ ชาวบ้านบอกเล่าภาพรวมของปัญหาในพื้นที่กรณีศึกษาที่เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุและกระทบต่อผู้คนชายขอบ ผ่านผลงานศิลปะจัดวางสื่อผสม เพื่อบอกเล่าถึงปัญหาที่เกิดขึ้น

¹ John Muir (2560, มกราคม 12). John Muir Quote.

Retrieved from https://www.brainyquote.com/quotes/authors/j/john_muir.html

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์สถลจิต พุกจรรุญ (2560, มกราคม 12). สิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากร.

Retrieved from <https://sites.google.com/site/singwaedlom/home>

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาและเข้าใจถึงเหตุและผลของผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อบอกเล่าปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากมนุษย์นำมาสู่ Stock pollutants
3. เพื่อนำมาเป็นข้อมูลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเภทจัดวาง

1.3 การตั้งสมมติฐาน จินตภาพ

ข้าพเจ้ากล่าวถึงกลิ่น กลิ่นที่เหม็นและเปรียบเสมือนม่านหมอก โดยหยิบภาพที่สร้างขึ้นด้วยแสงในขณะเดียวกันภาพก็ถูกทำลายลงด้วยแสง

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1. ศึกษาจากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลภาวะต่างๆ เช่น ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น
2. บอกเล่าถึงกลิ่นที่เหม็นด้วยภาพถ่ายที่เกิดจากแสง
3. สร้างสรรค์ด้วยแนวทางศิลปะจัดวางสื่อผสม ด้วยวัสดุเหลือใช้และถูกค้นพบในพื้นที่
4. จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 42 x 42 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 200 x 200 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 300 x 400 x 250 เซนติเมตร

1.5 แผนงานในการดำเนินงาน

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลของวัสดุขยะ, ประวัติศาสตร์ภายในพื้นที่, และกลุ่มศิลปินที่มีอิทธิพล
2. ถ่ายภาพภายในพื้นที่สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เพื่อเก็บรวบรวมรูปภาพและข้อมูลรวมทั้งวัสดุ
3. วิเคราะห์และสรุป นำมาสู่การสร้างสรรค์ผลงาน จากวัสดุและรูปภาพที่ได้อย่างจำกัด

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดผลงานประติมากรรมจากวัสดุรอบๆตัวเรา
2. เกิดความเข้าใจการเชื่อมโยงกันระหว่างวัสดุ กับความคิด จินตนาการ และประสบการณ์
3. เกิดความเข้าใจในระบบการทำงานที่เน้นการทดลอง

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

ข้าพเจ้าเริ่มสำรวจโรงขยะหนองแวมและโรงขยะอ่อนนุช เพราะข้าพเจ้าสนใจในเรื่องกลิ่น, กลิ่นที่เหม็นแต่หิบบ้างอย่างมาใช้ที่ไม่ใช่กลิ่น จึงเกิดประเด็นการบอกเล่าถึงกลิ่นที่เหม็นด้วยสื่อ ภาพถ่าย, แสง และบรรยากาศ รวมทั้งความมั่งง่ายและความฉาบฉวยของคนทิ้งขยะผ่านวัสดุที่เหลือใช้ และถูกค้นพบในกองขยะ โดยแบ่งผลงานได้ดังนี้

1. วัสดุที่พบเห็นได้ทั่วไปที่เล่าถึงชุมชนเก็บขยะ ได้แก่ ถุงขยะและถังขยะสีเหลือง
2. วัสดุที่จะไม่ได้พบเห็นแม้จะมีราคาที่ไม่แพงมาก ได้แก่ ถังซักผ้าและสระเด็กเล็กเป่าลม
3. สถาปัตยกรรมที่เล่าถึงบรรยากาศ โดยใช้วัสดุในพื้นที่

ภาพถ่ายกองขยะภายในโรงงานเก็บขยะอ่อนนุช (ภาพประกอบที่ 1)

ภาพถ่ายถุงขยะ ในโรงงานเก็บขยะอ่อนนุช (ภาพประกอบที่ 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ทฤษฎีอ้างอิง

2.1.1 ทฤษฎีนิเวศน์วิทยาวัฒนธรรม (Cultural Ecology Theory)

จูเลียน เอช สจ๊วต (Julian H. Steward) เป็นนักมานุษยวิทยาชาวอเมริกันผู้บัญญัติทฤษฎีนิเวศน์วิทยาวัฒนธรรมเพื่อช่วยให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างประชากร สิ่งแวดล้อมทางสังคมและลักษณะทางกายภาพในสังคมได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นมีสาระสำคัญดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมกับเทคโนโลยีทางการผลิตเป็นตัวกำหนดสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมยกตัวอย่างเช่น โรงเก็บขยะเข้ามาตั้งอยู่ในบริเวณชุมชนเนื่องจากเทคโนโลยีการรีไซเคิลพัฒนาจนถึงจุดคุ้มทุน ส่งผลให้นายทุนว่าจ้างชาวบ้านและไปรับส่งขยะถึงที่ทำให้สภาพแวดล้อมในชุมชนเต็มไปด้วยขยะและน้ำสกปรก

2. ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น ชาวบ้านเริ่มสะสมและรอค้าขายขยะในช่วงที่ราคาขึ้นสูงถึงแม้ว่าจะใช้เวลาถึงครึ่งปีก็ตาม ส่งผลให้ชุมชนเริ่มเพิกเฉยกับความสกปรกของบ่อขยะจนละเลยสุขอนามัยทั้งกลิ่นและแหล่งน้ำ³

ผลงานของสจ๊วตมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นให้นักมานุษยวิทยาหันมาสนใจศึกษาถึงความสำคัญของสภาพแวดล้อมและอิทธิพลของสภาพแวดล้อมต่อการพัฒนาการทางวัฒนธรรม ซึ่งนำมาใช้อธิบายถึงวิถีชีวิตของชุมชนข้าง โรงเก็บขยะที่ปรับเปลี่ยนขยะมาเป็นทั้งข้าวของเครื่องใช้ และค้าขายขยะเพื่อเป็นรายได้เสริม ในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็คุ้นชินกับความสกปรกของบ่อขยะ

2.1.2 ภาษา Encapsulated ในสื่อ Photography ของ Photojournalist Kevin

Carter

Encapsulate มีความหมายเดียวกันกับ “capsule” แปลว่า ย่อหรือสรุปให้เห็นถึงใจความสำคัญเหมือนการย่อสารอาหารหรือยาทั้งหมดลงในแคปซูลเล็กๆ ซึ่งมีรากศัพท์ดั้งเดิมจากภาษาละติน “capsa” หมายความว่า “กล่องหรือหีบ”⁴

Kevin Carter เป็นนัก Photojournalist ชาวอเมริกาใต้เพื่อเข้าไปศึกษาและถ่ายภาพเหตุสงครามกลางเมืองในประเทศซูดาน ซึ่งทำหน้าที่รายงาน การเป็นพยาน ต่อความเป็นจริงที่เกิดขึ้น และการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ด้วยภาพ⁵

³ Julian H. Steward (2560, เมษายน 9). Cultural ecology.

Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Cultural_ecology#Conceptual_views

⁴ <https://www.merriam-webster.com/dictionary/encapsulate>

⁵ Kevin Carter (2560, เมษายน 9). Carter life&work.

Retrieved https://en.wikipedia.org/wiki/Kevin_Carter

Encapsulate คือภาพถ่ายขนาดเล็กที่ใช้เล่าเรื่องใหญ่ มักจะเกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชน ผู้อพยพ เหตุการณ์การทางการเมือง โดยมักจะเล่าในประเด็นของผู้รับกระทบ มีสาระสำคัญดังนี้

1. เล่าเรื่องร้ายแรงหรือเหตุการณ์ใหญ่ๆ โดยใช้เพียงรูปถ่ายรูปเล็กๆ
2. เมื่อเป็นเพียงรูปภาพเล็กๆ มักจะพูดถึงผู้รับผลกระทบเป็นหลัก
3. ทำให้เห็นเพียงมุมมองเพียงด้านเดียวของผู้ชม

Bui: I remember seeing the documentary made by Dan Krauss, *The Death of Kevin Carter*, at Cinema Village in 2006, which dealt with details of Carter's own anguish as well as his own humanity. The reason why that photo was heavily criticized by Western audiences, as most of us agree, is largely because they saw all of Africa encapsulated within that small frame. And the conflict arose due to, on one hand, that lack of understanding of the context in which the photo was

taken, and on the other hand, the benefit of its message. Don't you also think that it was an iconic image, like those we've seen during the Vietnam War? I'm thinking of Nick Ut's horrific photo of the young naked Vietnamese girl (Pham Thi Kim Phúc) running from the napalm attack on the road near Trang Bang in 1972 with her extended arms.

David Levi Strauss and Alfredo Jaar. (2009). Alfredo Jaar in conversation with Dore Ashtion, Phong Bui and David Levi Strauss. *The Brooklyn Rail*. 72: 16 (ภาพประกอบที่ 3)

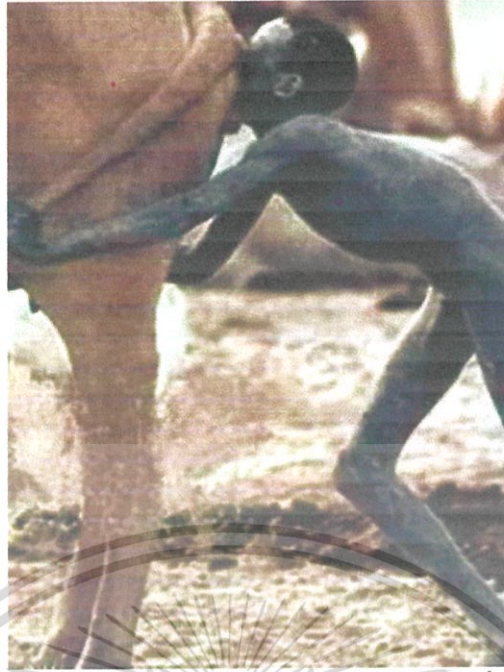
ตัวอย่างของศิลปินที่นำภาษานี้มาใช้สื่อสารในงานศิลปะ เช่น

1. Kevin Carter เป็นนัก Photojournalist ชาวอเมริกาได้เพื่อเข้าไปศึกษาและถ่ายภาพเหตุการณ์สงครามกลางเมืองในประเทศซูดาน และได้รับรางวัล Pulitzer Prize จากรูปภาพเด็กผู้หญิงชาวซูดานที่กำลังถูกอีแร้งรุมทำร้ายในผลงาน *The vulture and the little girl*
2. Nguyen Thi Thanh Mai ศิลปินชาวเวียดนามที่สำรวจประสบการณ์ผู้อพยพชาวเวียดนามไร้รัฐที่ใช้ชีวิตในหมู่บ้านประมงลอยน้ำในประเทศกัมพูชาและตามตะเข็บชายแดนของเวียดนาม ผลงานชุด "Shadow" ศิลปินใช้ภาพถ่ายชุดคอลลาจที่รูปลักษณะของมนุษย์ที่ถูกถมดำและเปรียบเสมือนพวกเขาไม่เคยมีตัวตนบนโลกใบนี้⁶

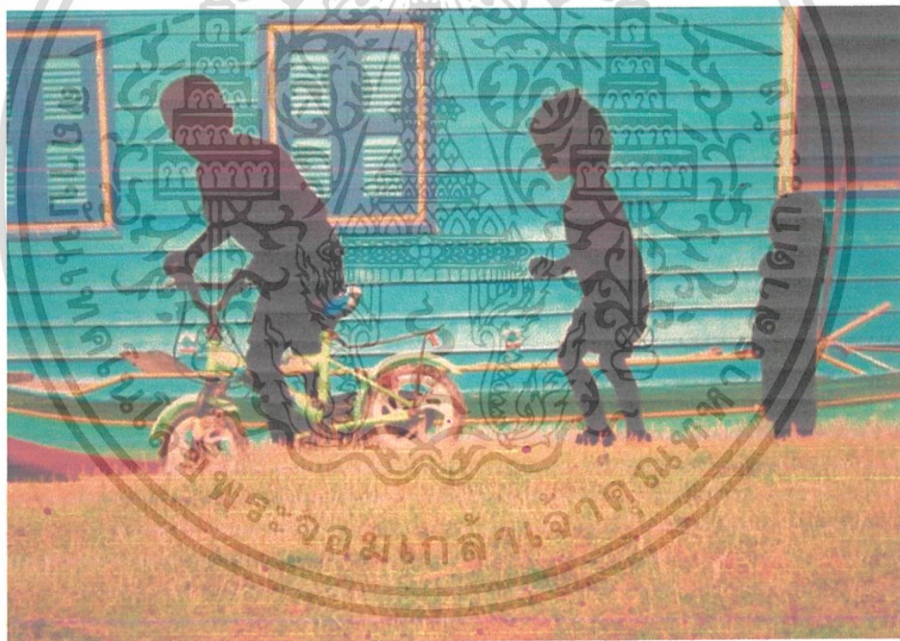
⁶Zelda Rudzitsky (2560, เมษายน 15). *Forgotten Vietnamese Communities Come To Life At Sao La*

Retrieved from <https://saigoneer.com/saigon-music-art/4211-forgotten-vietnamese-communities-come-to-life-at-sao-la>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Carter Kevin. 1993. *Starving boy anus*. (ภาพประกอบที่ 4)

Ngyuen Thi Thanh Mai. 2014. *Shadow*. (ภาพประกอบที่ 5)

Encapsulated เป็นภาษาที่กล่าวถึงปัญหาใหญ่ๆ ด้วยภาพเล็กๆ จึงเป็นภาษาที่ข้าพเจ้าหยิบมาใช้
ในผลงานในศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ เพื่อพูดถึงชุมชนเล็กๆ ที่มีบ่อขยะใหญ่กว่าบ้านของพวกเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 เทคโนโลยีสมัยใหม่ต่อเหตุการณ์ชำระรอยด้วยกระบวนการพิมพ์ผ้า DTG

เทคโนโลยี คือสิ่งที่สมนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นด้วยใช้วิทยาศาสตร์รองรับเพื่อผลประโยชน์สูงสุด โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ลักษณะของเทคโนโลยีสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ (Heinich , Molenda and Russell. 1993 : 449)

1. เทคโนโลยีในลักษณะของกระบวนการ (process) เป็นการใช้อย่างเป็นระบบของวิธีการทางวิทยาศาสตร์หรือความรู้ต่างๆที่ได้รวบรวมไว้ เพื่อนำไปสู่ผลในทางปฏิบัติ โดยเชื่อว่าเป็นกระบวนการที่เชื่อถือได้และนำไปสู่การแก้ปัญหาต่าง ๆ

2. เทคโนโลยีในลักษณะของผลผลิต (product) หมายถึง วัสดุและอุปกรณ์ที่เป็นผลมาจากการใช้กระบวนการทางเทคโนโลยี

3. เทคโนโลยีในลักษณะผสมของกระบวนการและผลผลิต (process and product) เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งมีการทำงานเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเครื่องกับโปรแกรม⁷ ประเด็นของศิลปินที่หยิบเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เป็นสื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่เกี่ยวกับผลกระทบที่ยังเกิดขึ้นซ้ำๆ ในสังคม เพื่อสื่อถึงเวลาและเทคโนโลยีก็ยังคงไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ได้ ตัวอย่างเช่น

Wafaa Bilal เป็นชาวอเมริกันเชื้อชาติอิรักที่พุดถึงสงครามอิรักในปี 2007 โดยการ Performance อาศัยภายในห้องที่ถ่ายทอดสดพร้อมปืนเพนท์บอลที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถที่จะกดยิงเข้าใส่ Wafaa ได้ตลอดเวลาเพื่อพุดถึงภัยผู้ลี้ภัยภายใต้กฎของชุดคัม อุสเซน ในผลงาน Domestic Tension

DTG (Direct to Garment Printing) คือเทคโนโลยีเครื่องพิมพ์แบบอิงค์เจ็ทที่สามารถพิมพ์ลวดลายโดยตรงสู่เนื้อผ้าได้เช่นเดียวกับการพิมพ์ตรงลงบนกระดาษเทคโนโลยีดิจิทัลได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในธุรกิจสิ่งพิมพ์ประเภทกระดาษและได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อประสิทธิภาพในด้านการพิมพ์ทั้งความเร็วและต้นทุนที่ถูกลง⁸ ถูกคิดค้นและแข่งขันกันระหว่างบริษัท Mimaki และ US Screen ในสหรัฐอเมริกาในปี 2004⁹

⁷ Robert Heinich, Michael Molenda, James D. Russell. (1993). *Instructional Media: The New Technologies of Instruction*. Bangkok: Macmillan Publishing Company.

⁸ Pandascreen (2560, เมษายน 15). DTG

Retrieved from <http://www.pandascreen.com/main/content/DTG>

⁹ ColDesi (2560, เมษายน 15). History of Direct to Garment Printing.

Retrieved from <http://coldesi.com/2016/08/history-of-direct-to-garment-printing/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือและข้อจำกัดในการแสดงออกในทุกยุคทุกสมัย ในศิลปะ นิพนธ์ชั้นนี้จึงใช้อ้างอิงถึงเรื่องยุคสมัยที่เปลี่ยนผ่านไปแต่ปัญหาและผลกระทบยังคงอยู่เหมือนเดิมด้วยการพิมพ์บนผ้า Direct to garment printing (DTG) ที่ถูกพบภายในพื้นที่

Wafaa Bilal, 2007. Domestic Tension. (ภาพประกอบที่ 6)

2.2 ข้อมูลเชิงประจักษ์

2.2.1 หัวข้อ “มลพิษภาวะมลพิษรอกการระบาย”

2.2.2 ข้อมูลเชิงประจักษ์

1. มลพิษภาวะมลพิษ - สิ่งที่เป็นอันตรายที่เกิดผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงหลอมรวมเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิต
2. มลพิษรอกการระบาย - มลพิษที่เกิดผลกระทบและต้องใช้เวลาหลายชั่วอายุคนในการฝังกลบและกำจัด เพื่อกล่าวถึงระยะเวลาที่นานและความมั่งง่ายในการกำจัด
3. Stock Pollutants – กล่าวถึงผลกระทบ(ขยะ)ที่ยังคงต้องใช้เวลาอีกหลายชั่วอายุคนในการกำจัดและเยียวยาผลกระทบที่เกิดขึ้น
4. รูปแบบและวิธีการแสดงมลพิษภาวะมลพิษรอกการระบาย – กล่าวถึงด้วยมุมมองของคนนอก(Etic)ของหน้าที่และอาชีพ Photojournalism เพื่อเป็นเพียงพยานและบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

2.3.1 Kevin Carter

Kevin Carter เป็น Photojournalist ชาวอเมริกาใต้เพื่อเข้าไปศึกษาและถ่ายภาพเหตุการณ์สงครามกลางเมืองในประเทศซูดาน และได้รับรางวัล Pulitzer Prize จากรูปภาพเด็กผู้หญิงชาวซูดานในปี 1993 และตัดสินใจจบชีวิตในปีถัดมาในวัย 33 ปี¹⁰

Bui (2009) กล่าวว่า เหตุผลที่งานภาพถ่ายของ Kevin Carter ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักเพราะภาพถ่ายที่พยายามบอกเล่าถึงเหตุการณ์ความขัดแย้งของชาวแอฟริกา แต่สุดท้ายภาพถ่ายของเขาก็เล่าได้ในมุมมองด้านเดียว คือด้านความรู้สึกทุกทรมานทั้งผู้สูญเสียและช่างภาพ¹¹

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากชุมชนที่ซึ่งมีวิถีชีวิตที่อาศัยอยู่เคียงข้างกองขยะที่นำมาสู่อาชีพและรายได้เสริม ขณะเดียวกันก็ประสบอยู่กับมลภาวะทางอากาศและทางน้ำ เพื่อที่บอกเล่าถึงปัญหาและวิถีชีวิตที่แตกต่างและห่างไกลจากการรับรู้ของข้าพเจ้า โดยใช้มุมมองของนักถ่ายภาพวารสารศาสตร์ที่มีหน้าที่ในกรเป็นพยานต่อความจริงที่เกิดขึ้น และการตั้งคำถามที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องราวต่างๆ ด้วยภาพ เช่น Carter Kevin นักถ่ายภาพวารสารศาสตร์ซึ่งได้รับรางวัล Pulitzer Prize จากภาพถ่าย The vulture and the little girl ของเด็กชาวแอฟริกาในสงครามกลางเมืองประเทศซูดาน และภาพถ่ายของผู้คนในชุมชนรวมถึงอาชีพคนเก็บขยะขายในบริเวณโรงงานจัดเก็บขยะเขตอ่อนนุช และเขตหนองแขม

Carter Kevin. 1993. *The vulture and the little girl*. (ภาพประกอบที่ 7)

¹⁰ Kevin Carter (2560, เมษายน 9). Carter life&work.

Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Kevin_Carter

¹¹ Bui, P. (2009). Alfredo Jaar in conversation with Dore Ashtion, Phong Bui and David Levi Strauss. *The Brooklyn Rail*. 72: 16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพชาวบ้านต่อแถวขายขยะในโรงงานเก็บขยะอ่อนนุช (ภาพประกอบที่ 8)

นำมาสู่แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ศิลปะที่บอกเล่าเรื่องราววิถีชีวิตของคนเก็บขยะให้เป็นที่รู้จัก และจดจำมากขึ้นจากผลงานศิลปะประเภทจัดวาง

2.3.2 Jaar Alfredo

Jaar Alfredo ศิลปินชาวชิลี เป็นที่รู้จักจากผลงานศิลปะเชิงแนวคิดและศิลปะประเภทจัดวาง โดยใช้สื่อของ Photography เป็นหลักเพื่อสื่อถึงสังคม, การเมือง, และสงคราม เป็นที่รู้จักจากผลงาน The Rwanda Project ในปี 1996

Rwanda Project โดยใช้แนวคิดและมุมมองของนักถ่ายภาพวารสารศาสตร์ของ Carter Kevin ที่ทำได้เพียงเป็นพยานและจ้องมองภาพต่อภาพเบื้องหน้านำมาสู่การจัดฉากหนึ่งที่บอกเล่าเรื่องราวของเหตุการณ์ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์วันดา, ดวงตาที่เป็นหน้าต่างของหัวใจและจิตวิญญาณ และทั้งหมดเป็นเพียงการจัดฉากหนึ่งที่เล่าได้เพียงมุมมองเดียว คือมุมมองด้านความสูญเสีย

อิทธิพลที่ส่งผลในงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าคือการนำภาษาของ Kevin Carter และ Photojournalist มาพัฒนาด้วยการหยิบ Encapsulated, ความเป็นฉาก(set-up), และ Light มาใช้ในผลงานศิลปะเพื่อเพียงแค่ให้เห็น ไม่จำเป็นต้องได้ยินหรือรับรู้ให้รู้สึกถึงผลกระทบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

David Levi Strauss: So much of photojournalism has to do with getting into position. That's what photojournalists do; they spend a lot of time getting into position. Once they're in position, they need to have everything working and be *on*: to react, to get what they're there to get. And in this particular installation, you put the viewer in that position, in relation to the Kevin Carter image. I noticed people coming into that space, and instead of sitting on either edge of the bench, they sat in the middle, as if they were getting into position to have an experience. I think the whole design and structure of the installation emphasized that position.

Jaar: You can look at all of these pictures and realize that there is always some kind of set-up, either way. I mean, if we are a little cynical, what is the difference between a photographer who is there on his own, trying to document an event and moves something to convey better a certain reality, and the photographer who accepts being embedded with troops that will take him and show him exactly what they want to show him, only designated places which reveal only what is important according to their own agendas. Which one is the bigger set-up? I am giving you an extreme example, but the truth is that set-up is a reality.

David Levi Strauss and Alfredo Jaar. (2009). Alfredo Jaar in conversation with Dore Ashtion, Phong Bui and David

Levi Strauss. *The Brooklyn Rail*. 72: 16 (ภาพประกอบที่ 9)

Jaar Alfredo. 1996. *Eyes of Gutete Emerita*. (ภาพประกอบที่ 10)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต

ข้าพเจ้าเริ่มสนใจเรื่องกลั่นในช่วงตั้งแต่ปี 2558 โดยเริ่มจากบอกเล่าถึงเรื่องกลั่นที่หมื่นเนาจากโรงงานเผาขางรถยนต์ จังหวัดฉะเชิงเทราด้วยเสียงและจำนวน โดยเริ่มจากตีความหมายจากวัสดุนำไปสู่การย้อนกลับไปแก้ไขแนวความคิดตั้งแต่แรกเริ่มว่าข้าพเจ้าเป็นจะอยู่ในฐานะใดและจะเข้าไปแทรกแซงหรือมีปฏิสัมพันธ์เพียงใด

ผลงานชื่อ “ละติจูดที่ 13.57” 2558 เป็นการใช้วัสดุผ้าปิดปาก 2 ชั้นที่ป้องกันไม่ได้จริง มาเย็บต่อรวมกันเป็นรูปทรงของโทรโข่งที่มีหน้าที่ในการเพิ่ม, กระจายเสียงของชาวบ้าน จัดวางด้วยการจึงกระจายภายในพื้นที่

ชื่อผลงาน “ละติจูดที่ 13.57” 2558 (ภาพประกอบที่ 11)

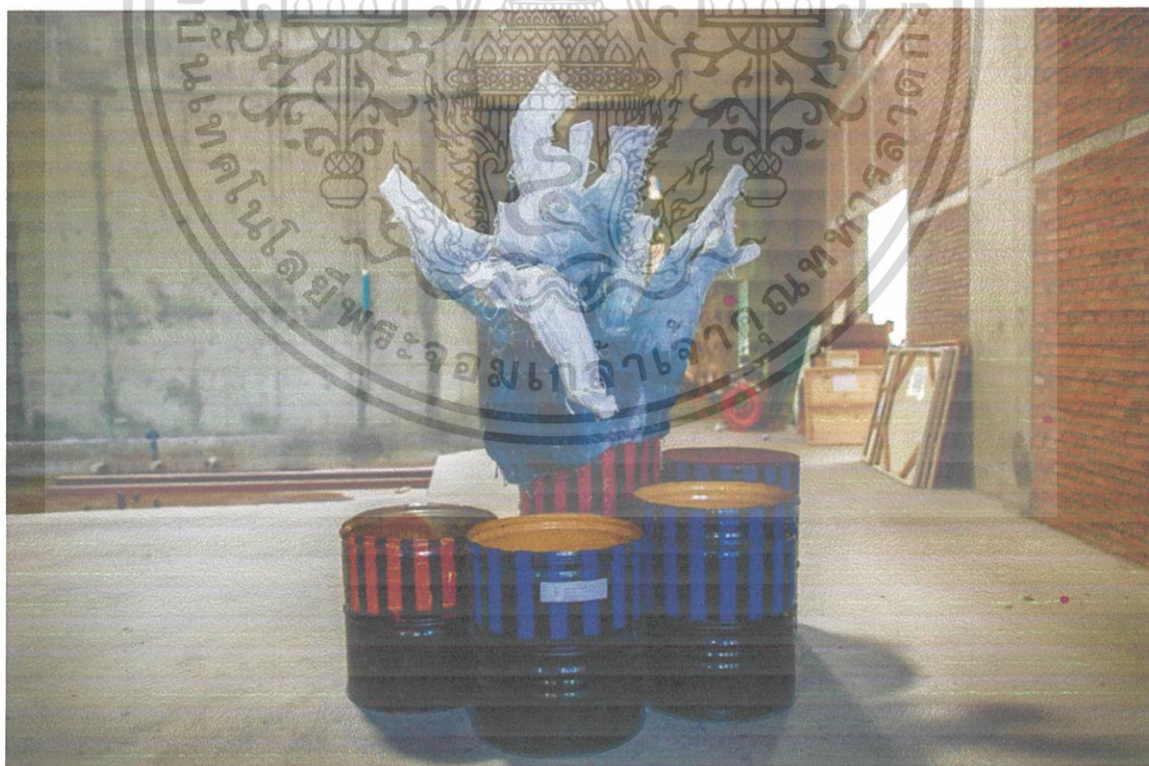
ผลงานชื่อ “ลองจิจูดที่ 101.36” 2558 เป็นการเปลี่ยนการใช้งานของผ้าปิดปากมาสู่การกรอง, หุ้มปกคลุมและการดูดซึม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน “ลองจิกูที่ 101.36” 2558 (ภาพประกอบที่ 12)

ชื่อผลงาน “กรอง” 2559 ในด้านรูปทรงเป็นการนำการใช้งานของผ้าปิดปากที่เป็นเกี่ยวกับการกรองมาใช้อย่างเต็มที่ โดยประกอบขึ้นเป็นรูปทรงของปะการัง เพราะข้าพเจ้าได้ขยายกรอบในด้านแนวความคิดให้กว้างขึ้นจากสถานที่สำรวจรวมถึงเรื่องของกลิ่นและมลภาวะ

ชื่อผลงาน “กรอง” 2559 (ภาพประกอบที่ 13)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชื่อ “Inside Out” 2559 เป็นการย้อนกลับไปขั้นตอนตั้งแต่ข้อมูล กระบวนการและแนวความคิดของข้าพเจ้า ว่าข้าพเจ้าคือใคร อยู่ในฐานะใดของข้อมูลและผลงานศิลปะ ข้าพเจ้าจึงปรับใช้กระบวนการค้นคว้าในงานวิจัยที่มองจากมุมมองกว้างและจากสถิติว่า “Etic view” และได้ตีความให้เป็นมุมมองจากคนนอกที่มองเข้ามาในพื้นที่ ประกอบด้วยทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้าที่จะส่งผลกระทบต่อผลงาน

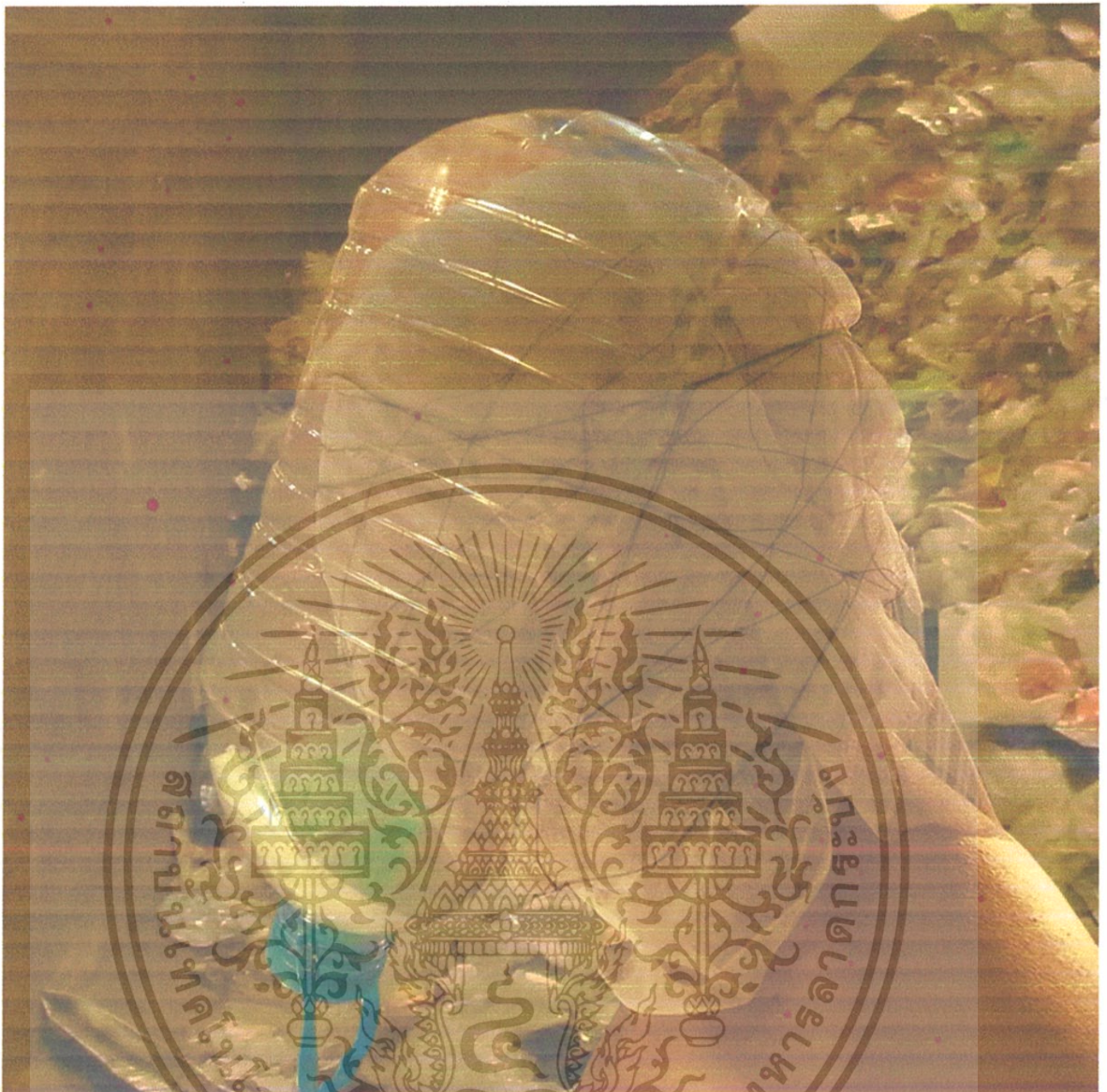

ชื่อผลงาน “Inside Out” 2559 (ภาพประกอบที่ 14)

3.2 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ข้าพเจ้ามีกร่างภาพด้วยเทคนิคการถ่ายภาพและการตัดต่อในผลงานชิ้นที่สาม “The Extraordinary in the Ordinary: Aesthetic of The Portrait Sculpture” และพัฒนาเทคนิคการต่อเศษแก้วจากผลงานชิ้นแรกเพื่อต่อยอดเทคนิค เรื่องราวและวัสดุให้ต่อเนื่องกันยิ่งขึ้นและเพิ่มเทคนิคการฉายแสงยูวีเพื่อดึงเอาคราบสกปรกให้เห็นชัดยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 1 (ภาพประกอบที่ 15)

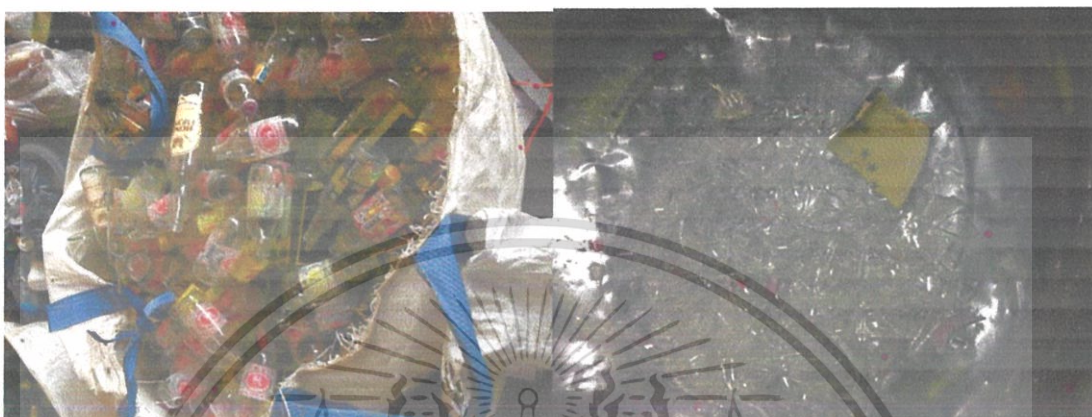
ภาพร่างชิ้นที่ 1

ข้าพเจ้าพูดถึงหน้ากากหรือผ้าปิดปาก(mask) ที่มีรากศัพท์จากคำว่า persona หรือ personas ภาษาละติน เพราะสังคมตะวันตกให้ความสำคัญกับการแสดงหรือการสวมหน้ากาก ข้าพเจ้าจึงใช้วัสดุที่ ถูกและง่ายในการเป็นต้นแบบโดยนำเสนอในรูปแบบ realism คือ นำเสนอภาพที่มีความเป็นไปได้และ อยู่บนหลักความเป็นจริง แต่ไม่เกิดขึ้นจริง บอกเล่าถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนชนชั้นล่างที่เหม็น และสกปรกในโรงงานบ่อขยะ ด้วยรูปทรงของคนใส่หน้ากากกันแก๊สราคาถูกรวมเป็นรูปทรงที่ทำ จากวัสดุเศษแก้ว จัดวางในห้องปิดที่ฉายแสงยูวี ซึ่งเกิดปัญหาจากภาพร่างที่ไม่สามารถเห็นแสงยูวีที่จะ ฉายลงบนผลงานจริงได้ จึงต้องนำผลงานชิ้นที่ 1 ที่เป็นที่เป็นที่เทคนิคและวัสดุเดียวกันมาทดลองเทคนิค ฉายแสงยูวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 กระบวนการสร้างผลงาน

ข้าพเจ้านำภาพร่างชิ้นแรกมาขึ้นผลงานจริงด้วยเทคนิคการต่อเศษแก้ว จึงให้ความสำคัญกับรูปทรงของวัสดุแก้ว ข้าพเจ้าพบว่าเศษแก้วน้ำดื่ม โซดา มีน้ำหนักที่เบา, ขนาดเล็ก และโค้งมนเหมาะสมกับการนำมาใช้เป็นวัสดุหลักในการสร้างงานที่มีความโค้งมนแบบใบหน้าของมนุษย์

ภาพถ่ายเศษแก้วใสต่างๆ และนำมาทุบเตรียมประกอบสร้างผลงาน (ภาพประกอบที่ 16)

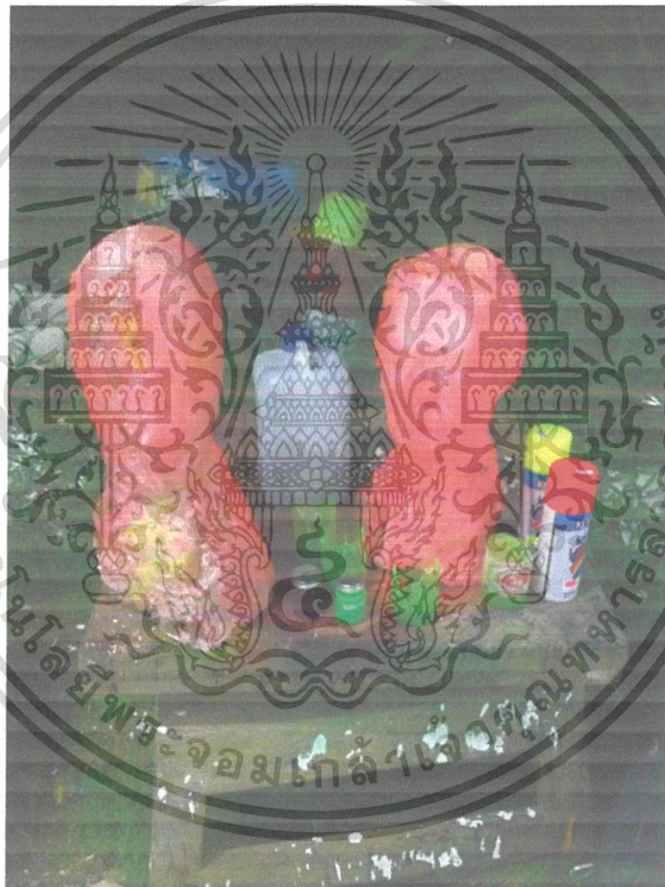

ภาพถ่ายปั้นหล่อ โดยไม่ต้องเน้นส่วนใดส่วนหนึ่งและทุบพิมพ์เพื่อเตรียมนำมาประกอบภายหลัง (ภาพประกอบที่ 17)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายพิมพ์แม่มาหล่อด้วยเศษแก้วและประกบเข้ากับพิมพ์ลูก (ภาพประกอบที่ 18)

ภาพถ่ายผลงานมาพ่นสีสะท้อนแสง (ภาพประกอบที่ 19)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายเรซินและเศษแก้วที่เหลือจากการพิมพ์มาติดตั้งเป็นหน้ากากในผลงาน (ภาพประกอบที่ 20)

ภาพถ่ายเศษวัสดุจากกองขยะมาเป็นฐานติดตั้งผลงาน (ภาพประกอบที่ 21)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงาน

4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด

ข้าพเจ้าได้ย้อนกลับมาคิดเรื่องแนวความคิดและภาษาที่จะต้องใช้ในงานศิลปะใหม่ เพื่อพัฒนาให้เป็นผลงานเฉพาะของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าเริ่มจากศึกษางานของ Photojournalist Kevin Carter และ Alfredo Jaar จึงกลับมาทบทวนและวิเคราะห์ทัศนคติของข้าพเจ้าในกรอบของการศึกษาที่มีเวลาเป็นข้อแม้ จึงสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ข้าพเจ้าเป็นนักศึกษาเกิดในตัวเมือง จึงมิได้ใช้มุมมองของคนภายใน “Emic view” .การศึกษา
2. นำมาสู่ทัศนคติและมุมมองที่เกิดจาก “Etic view” ที่ศึกษาประวัติศาสตร์จากเอกสารราชการและสถิติของผลกระทบ รวมถึงหน้าที่ของ Photojournalist ที่เป็นเพียงพยานต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
3. Alfredo Jaar ได้นำหน้าที่ของ Photojournalist มาใช้ในงานด้วยใช้สื่อภาพถ่ายและโฆษณา โดยมีแสงเป็นองค์ประกอบหลัก และเป็นแสง(light) ที่เป็นทั้งการเพิ่มความชัดเจนในผลงาน, การทำลายและการเบลอ(blur) ตัวผลงาน
4. ภาพถ่าย คือ การบันทึกเหตุการณ์ไว้ชั่วขณะหนึ่ง โดยการเก็บสภาพแสงไว้ในกล่องรับแสง(กล้องถ่ายรูป)
5. ข้าพเจ้าจึงได้ใช้แสง(light) ในการทำลายและเบลอ(blur)ภาพถ่าย เพราะข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำๆ และใกล้ตัวทุกคนกลับไม่สนใจปัญหาที่เกิดขึ้น จึงผลึกภาษาของศิลปะ, ตัดทอน, เบลอ(blur)ให้ใกล้ตัวผู้ชมมากขึ้น ไปอีกและมีเพียงผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์เท่านั้นที่จะเข้าใจ
6. ข้าพเจ้าใช้เทคโนโลยีล่าสุด Direct to Garment Printing ในการเล่าเหตุการณ์ซ้ำๆที่เกิดขึ้น เพื่อสื่อถึงเวลาที่ผ่านไปนานเท่าใด เหตุการณ์ยังเกิดขึ้นซ้ำๆเหมือนเดิม
7. วัสดุและเศษวัสดุในผลงานได้มาจากการซื้อต่อจากในชุมชนเก็บขยะ มิได้มาจากการขโมยหรือหยิบมาใช้ เพื่อสนับสนุนชุมชนในอีกทางหนึ่ง

4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ

ในด้านรูปแบบที่ผ่านมา ข้าพเจ้ามักจะคำนึงถึงรูปทรงและการประกอบสร้างเป็นหลัก แต่เมื่อเริ่มสร้างผลงาน โดยใช้ทางด้านแนวความคิดเป็นหลัก จึงหยิบเพียงแค่อารมณ์ทางด้านรูปแบบที่เกิดจากวัสดุและการทดลองเท่านั้น ได้แก่ รูปทรงของถุงขยะชิ้นเล็กๆ และหน้ากากกันสารเคมีที่เกิดขึ้นจากเศษแก้วเศษกระจกและสารเคมีที่สามารถทิ้งกราบและร่อนรอยไว้

4.3 แนวคิดและการพัฒนาผลงาน

ข้าพเจ้าแบ่งผลงานออกเป็น 3 ชั้นด้วยการจัดวางรวมกันแปรผันตามพื้นที่ โดยเริ่มจากผลงาน “The Extraordinary in the Ordinary: The Aesthetics of unforgettable Trash Bag” 2560 ที่ อ ค ว ม อันตรายของถุงขยะและความมั่งง่ายในการทิ้งขยะของผู้คนมาใช้ในงาน โดยใช้สารเคมีที่พบในชีวิตประจำวันและเศษแก้วเศษกระจก ประกอบขึ้นด้วยกาวและเรซินใสจัดวางบนกล่องไฟเพื่อเล่นกับแสงสะท้อนในเศษแก้วและเพิ่มระดับความทรูในผลงานขยะเพื่อให้กลายเป็นผลงานศิลปะ

ข้าพเจ้าเริ่มจากหารูปทรงของถุงขยะ และเศษแก้วในโรงขยะ และนำเศษแก้วมาทุบประกอบขึ้นรูปทรงด้วยกาว UV และเคลือบด้วยเรซินใสผสมผงเบาเพื่อความแข็งแรงของโครงสร้างของผลงาน และข้าพเจ้าพบว่าภายในชุมชนมักมีนิสัยชอบสะสมสิ่งของที่มากเกินไปจนไม่มีพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านมาสามารถจัดการกับขยะภายในพื้นที่ของตนเองได้

ภาพถ่ายภายในบ้านหลังหนึ่งใกล้โรงขยะ (ภาพประกอบที่ 22)

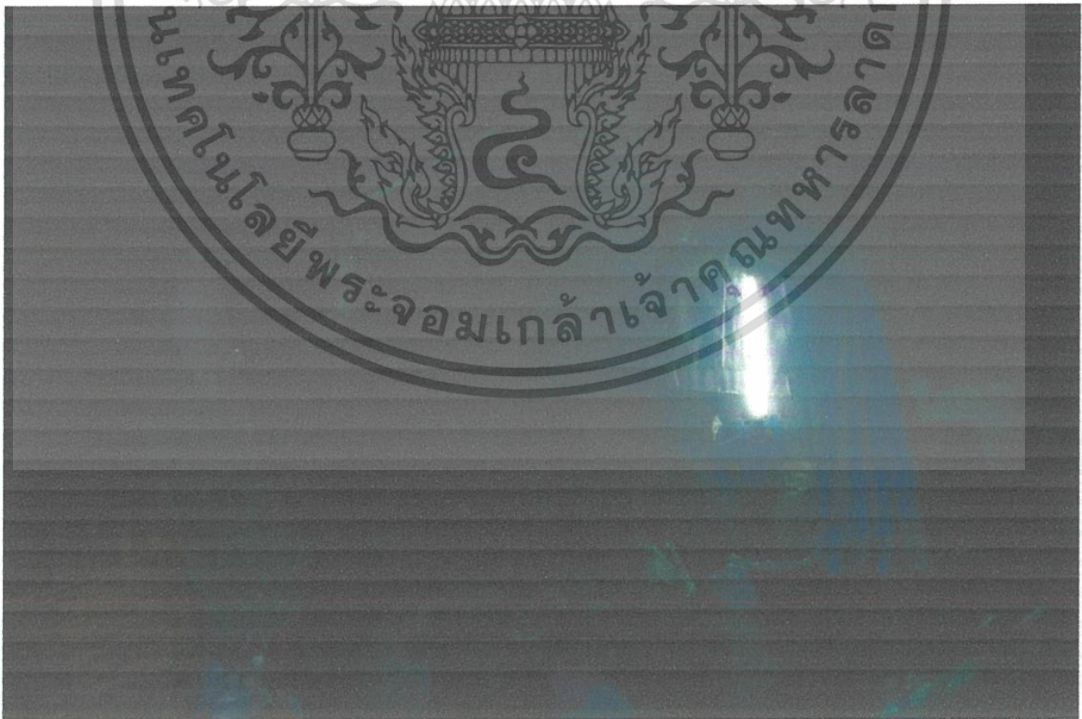

ภาพถ่ายบริเวณบ้านหลังหนึ่ง (ภาพประกอบที่ 23)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายบ้านที่ติดกับด้านหลังโรงขยะ (ภาพประกอบที่ 24)

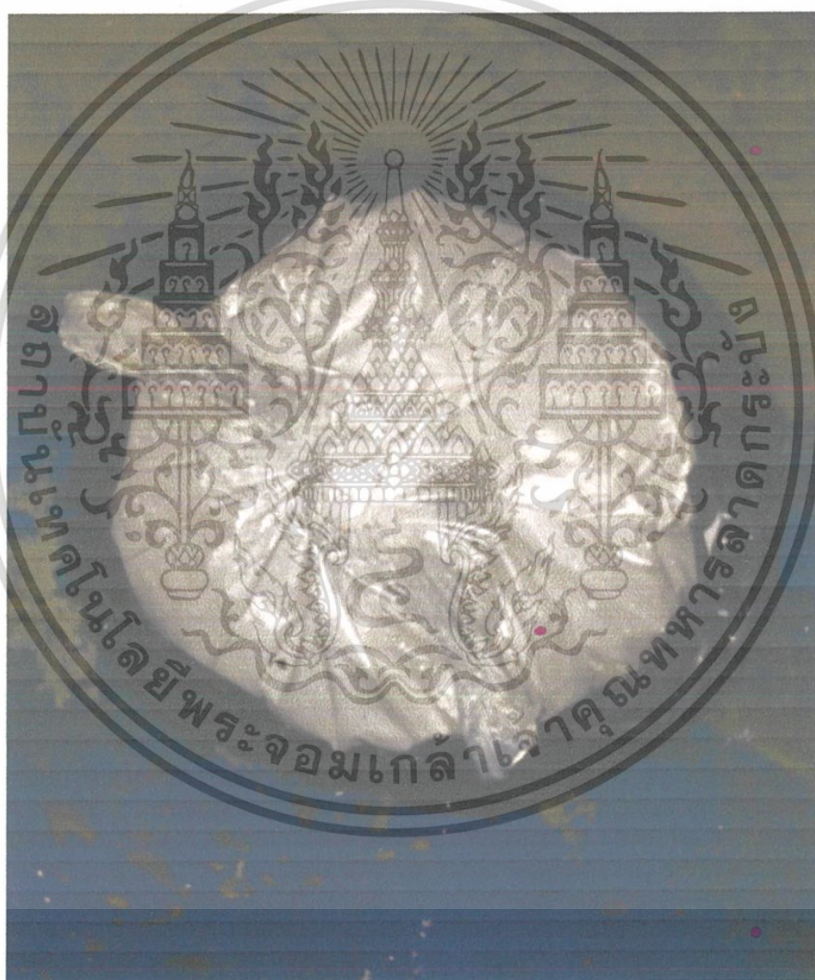

ภาพถ่ายบ้านที่ติดกับด้านข้างโรงขยะ (ภาพประกอบที่ 25)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

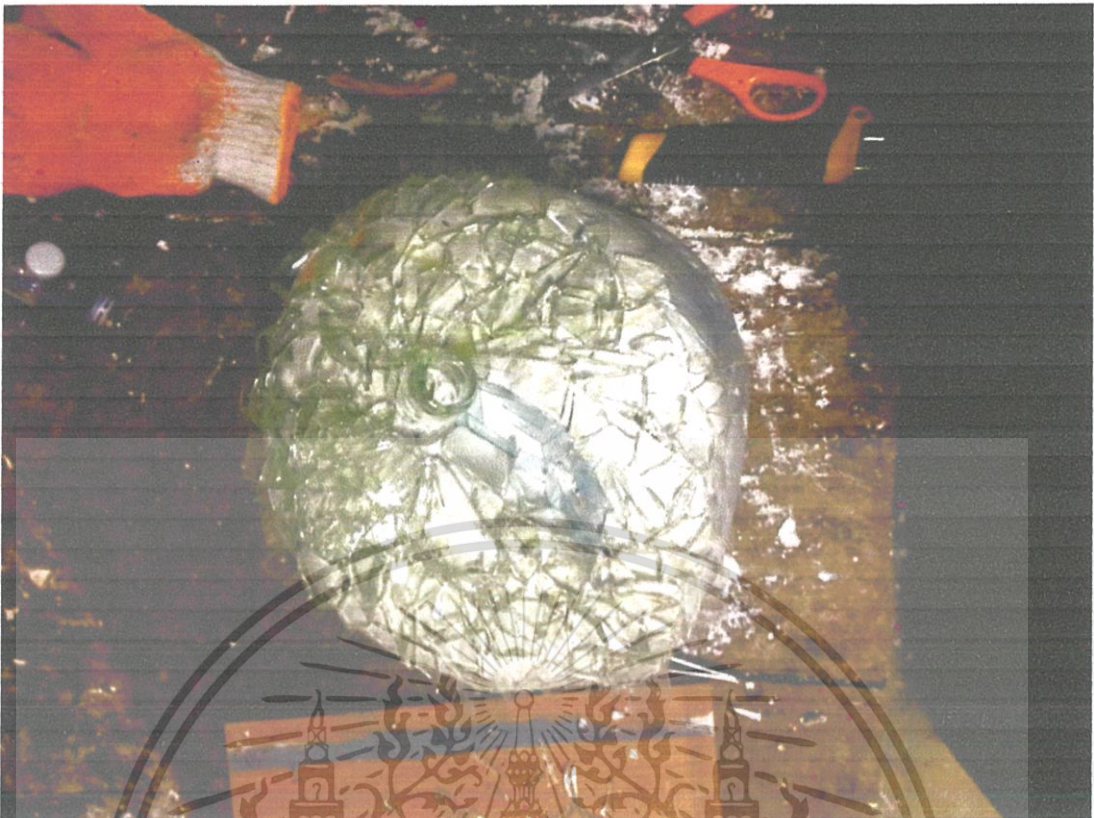

ภาพถ่ายเศษแก้วและถุงขยะ (ภาพประกอบที่ 26)

ภาพถ่ายหล่อบูพลาสติกเพื่อเป็นพิมพ์ในการแกะกระจก (ภาพประกอบที่ 27)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายขั้นตอนการขึ้นรูปทรงผลงานชิ้นแรก (ภาพประกอบที่ 28)

ภาพถ่ายขาว UV และวิธีการอบแสงเพื่อให้กาวแข็งตัว (ภาพประกอบที่ 29)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่สอง “The Extraordinary in the Ordinary: Landfill is the farthest distance between two places” 2560 พุคถึงผลกระทบที่ถูกหลอมกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน บอกเล่าด้วยรูปถ่าย และวัสดุที่ค้นพบและถูกกระทำจากสิ่งสกปรกภายในชุมชนด้วยการจัดวางแปรผันตามพื้นที่ ซึ่งรวมผลงานทั้งหมด 3 ชิ้นประกอบด้วย

1. ถึงขยะ – สื่อถึงถึงขยะและถุงขยะที่ถูกซ้อนทับกันไม่สามารถเห็นพื้นที่ภายในบ้าน บอกเล่าด้วยภาพถ่ายวิถีชีวิตประจำวันที่ต้องมุดลงในถุงขยะ และพิมพ์ลงบนผ้าถุงเก่าสีเหลือง
2. ถึงซักผ้า – สื่อถึงชุมชนที่ใช้น้ำปฏิภูลในการซักผ้าและล้างจาน บอกเล่าด้วยภาพถ่ายจานข้าวที่เหม็นเน่าที่พิมพ์ลงบนถุงขยะ จัดวางภายในถังซักผ้ามือสอง
3. สระเด็กเล็กเป่าลม – สื่อถึงเด็กเล็กในชุมชนที่เล่นน้ำในบ่อขยะ บอกเล่าด้วยภาพถ่ายเด็กเล็กกำลังเล่นน้ำในบ่อขยะที่พิมพ์ลงบนผ้าขาว จัดวางภายในสระเด็กเล็กเป่าลม

ข้าพเจ้าเริ่มการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการหาซื้อวัสดุในพื้นที่ชุมชนใกล้โรงขยะและถ่ายรูปเพื่อมาเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัสดุที่ค้นพบ รวมถึงผ้าที่จะทำการพิมพ์ด้วยเทคโนโลยี Direct to garment printing ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการคัดกรองด้วยสารเคมีภายในพื้นที่

ภาพถ่ายขั้นตอนหาซื้อวัสดุในโรงขยะ (ภาพประกอบที่ 30)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายต้นฉบับสำหรับผลงานในอังกฤษ (ภาพประกอบที่ 31)

ภาพตัดต่อแบ่งเป็น layers สำหรับการพิมพ์ลงในผ้ามุ้ง (ภาพประกอบที่ 32)

เมื่อได้ภาพถ่ายและวัสดุที่ต้องการแล้วจึงเข้าสู่กระบวนการพิมพ์และทดลองการเกิดปฏิกิริยาของผ้ามุ้งและผ้าฝ้ายด้วยการแช่สารเคมีกักครดที่พบได้ทั่วไปในระบบอุตสาหกรรม Copper(II)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายรอยไหม้ที่เกิดจากสารเคมี Formic acid 85% (ภาพประกอบที่ 35)

ภาพถ่ายต้นฉบับสำหรับผลงานในอังกฤษผ้า (ภาพประกอบที่ 36)

ภาพถ่ายขั้นตอนคัดเลือกกระสอบเก่าในโรงงานขยะ (ภาพประกอบที่ 37)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายถังซักผ้าในกองขยะ (ภาพประกอบที่ 38)

ภาพถ่ายต้นฉบับสำหรับผลงานสระเด็กเล็กเป่าลม (ภาพประกอบที่ 39)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่สาม “The Extraordinary in the Ordinary: Aesthetic of The Portrait Sculpture” เป็นผลงานที่พูดถึงหน้ากากหรือผ้าปิดปาก(mask) มีรากศัพท์จากคำว่า persona หรือ personas ภาษาละติน เพราะสังคมตะวันตกให้ความสำคัญกับการแสดงหรือการสวมหน้ากาก ข้าพเจ้าจึงใช้วัสดุที่ดูและง่ายในการเป็นต้นแบบโดยนำเสนอในรูปแบบ realism คือ นำเสนอภาพที่มีความเป็นไปได้และอยู่บนหลักความเป็นจริง แต่ไม่เกิดขึ้นจริง บอกเล่าถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนชนชั้นล่างที่เหม็นและสกปรกในโรงงานบ่อขยะ ด้วยรูปทรงของคนใส่หน้ากากกันแก๊สราคาถูกรวมเป็นรูปทรงที่ทำจากวัสดุเศษแก้ว

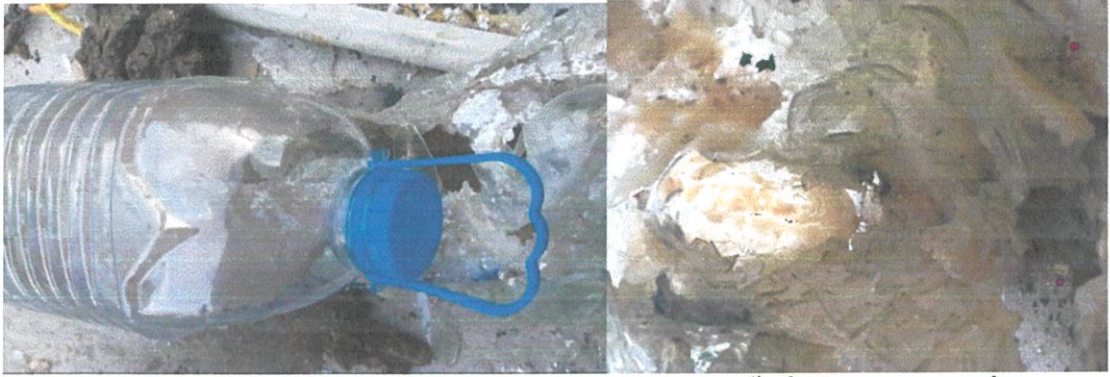

ภาพถ่ายสำหรับร่างผลงานชิ้นที่ 3 (ภาพประกอบที่ 40)

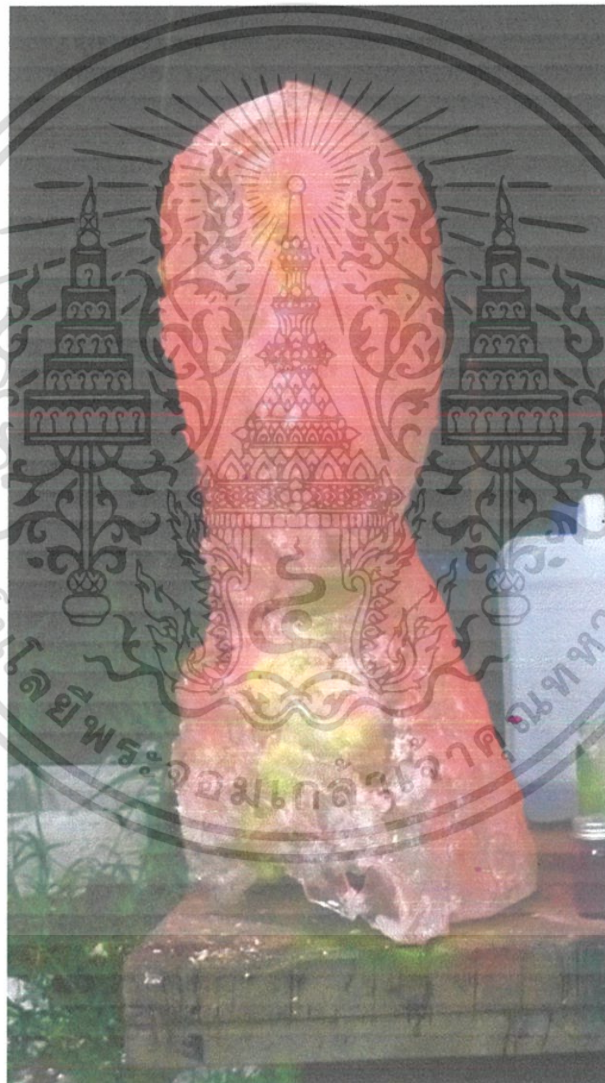

ภาพถ่ายวัสดุสำหรับจัดวางในผลงานชิ้นที่ 3 (ภาพประกอบที่ 41)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายการประกอบสร้างผลงานด้วยเศษกระจกในผลงานชิ้นที่ 3 (ภาพประกอบที่ 42)

ภาพถ่ายพนักสีสเปรย์สะท้อนแสง (ภาพประกอบที่ 43)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

โครงการวิจัยทัศนศิลป์ในครั้งนี้มีคำถาม ปัญหาที่แก้ไขอยู่ตลอด จึงทำให้ข้าพเจ้าต้องแสวงหาข้อมูลใหม่ๆ ตลอดเวลา ในที่นี้ข้อมูลของข้าพเจ้าหมายถึง การที่ข้าพเจ้าเลือกทำผลงานศิลปะที่เริ่มมาจากแนวความคิดที่ว่า จะเบลอ, ผลกระทบระหว่างผู้ชมกับผลงานศิลปะให้ไกลออกไป นำมาสู่ชุดข้อมูลและการเก็บข้อมูลที่อยู่ในจุดของคนนอก(etic) ทำให้ข้าพเจ้าต้องศึกษาศิลปะแขนงอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อตอบสนองต่อแนวความคิดของข้าพเจ้า อย่างเช่น ศิลปะแขนงภาพถ่าย เพื่อบันทึกช่วงเวลาในเหตุการณ์นั้นๆ และแสงที่ทำหน้าที่ในการบันทึกภาพกลับทำให้ภาพถ่ายนั้นถูกทำลายลงด้วยแสงที่มีได้เกิดจากตัวบันทึกภาพเอง เป็นต้น แต่กลับทำให้ผลงานของข้าพเจ้าขาดพลังในด้านจำนวนและขนาดของผลงาน และความรู้ของข้าพเจ้าที่มีอยู่อย่างจำกัด ที่มีได้แตกฉานในสาขาใดสาขาหนึ่ง รวมทั้งต้นทุนทั้งในด้านราคาและเวลาที่ต้องใช้ในการหาข้อมูลและอุปกรณ์ที่สูงเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ ทำให้ข้าพเจ้าต้องลดขนาดผลงานรวมถึงแนวความคิดหลายๆ อย่าง อย่างเช่น จำนวนของผลงานที่ต้องเยอะถึงแม้จะใช้แนวทางด้านความคิดเป็นตัวชี้นำผลงาน แต่ในผลงานของข้าพเจ้ายังคงต้องเพิ่มขนาดและจำนวนผลงานเพราะเรื่องขยะเองก็เกิดจากจำนวน เป็นต้น ซึ่งเป็นต้นทุนอันดีที่ข้าพเจ้าจะใช้คำแนะนำของคณะอาจารย์และผู้ชมในการพัฒนาผลงานยิ่งขึ้น ไปอีกในภายภาคหน้า

บรรณานุกรม

Johm Muir. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

https://www.brainyquote.com/quotes/authors/j/john_muir.html. (วันที่ค้นข้อมูล : 12 มกราคม 2560).

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สลักจิต พุกจรูญ. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://sites.google.com/site/singwaedlom/home>. (วันที่ค้นข้อมูล : 12 มกราคม 2560).

Julian H. Steward. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

https://en.wikipedia.org/wiki/Cultural_ecology#Conceptual_views. (วันที่ค้นข้อมูล : 9 เมษายน 2560).

Paul Smaglik. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.merriam-webster.com/dictionary/encapsulate>. (วันที่ค้นข้อมูล : 9 เมษายน 2560)

Kevin Carter. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

https://en.wikipedia.org/wiki/Kevin_Carter. (วันที่ค้นข้อมูล : 9 เมษายน 2560)

Zelda Rudzitsky. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://saigoneer.com/saigon-music-art/4211-forgotten-vietnamese-communities-come-to-life-at-sao-la>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 เมษายน 2560)

Zelda Rudzitsky. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://saigoneer.com/saigon-music-art/4211-forgotten-vietnamese-communities-come-to-life-at-sao-la>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 เมษายน 2560)

Robert Heinich, Michael Molenda, James D. Russell. (1993). *Instructional Media: The New Technologies of Instruction*. Bangkok: Macmillan Publishing Company.

Pandascreen. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.pandascreen.com/main/content/DTG>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 เมษายน 2560)

ColDesi. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://coldesi.com/2016/08/history-of-direct-to-garment-printing>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 เมษายน 2560)

David Levi Strauss and Alfredo Jaar. "Alfredo Jaar in conversation with Dore Ashton, Phong Bui and David Levi Strauss" *The Brooklyn Rail*. 72 : 16 : (2009)

Jaar Alfredo. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://sammlung-zimmermann.com/collection/alfredo-jaar-the-eyes-of-gutete-emerita-2>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 เมษายน 2560)

Filtermat Belgium. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

:http://www.filtermat.be%2FTechnischeInfo%http://pdf&usg=AFQjCNH8biktE31Is_N4rlpDk-0EaY3PA&sig2=rAcqeXQLj1yZ1TwAJMMwVA. (วันที่ค้นข้อมูล : 4 มิถุนายน 2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน: “The Extraordinary in the Ordinary: The Aesthetics of unforgettable Trash Bag”

ปีที่สร้าง: 2560

ขนาด: 42 x 42 เซนติเมตร

วัสดุ: เศษแก้ว, กาว UV, เรซินใส

เทคนิค: ปั้นหล่อ

(ภาพประกอบที่ 44)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน: “The Extraordinary in the Ordinary: The Aesthetics of unforgettable Trash Bag”

ปีที่สร้าง: 2560

ขนาด: 42 x 42 เซนติเมตร

วัสดุ: เศษแก้ว, กาว UV, เรซินใส

เทคนิค: ปั้นหล่อ

(ภาพประกอบที่ 45)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน: “The Extraordinary in the Ordinary: Landfill is the farthest distance between two places”

ปีที่สร้าง: 2560

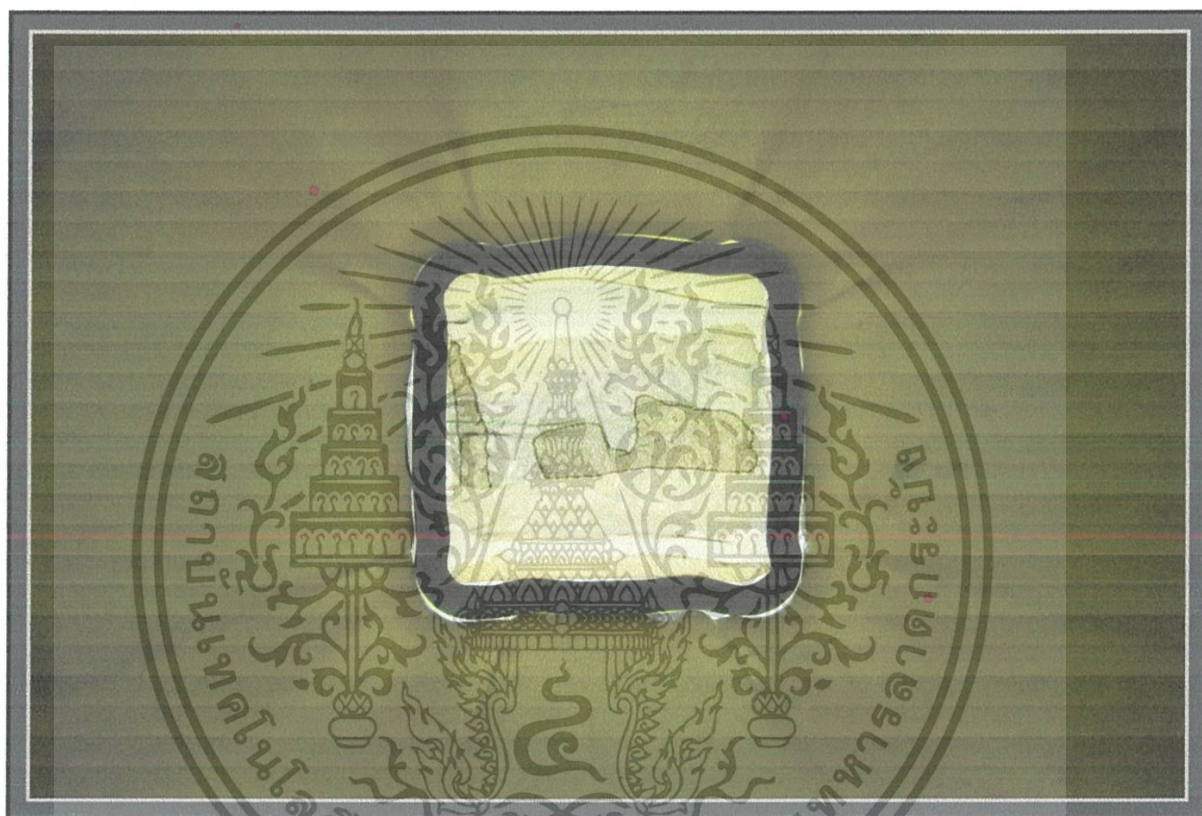
ขนาด: 45 x 50 x 100 เซนติเมตร

วัสดุ: ถังขยะ, ผ้ามุ้ง, กล้องไฟ LED

เทคนิค: ภาพถ่าย, กัดกรุด, เย็บผ้า

(ภาพประกอบที่ 46)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน: “The Extraordinary in the Ordinary: Landfill is the farthest distance between two places”

ปีที่สร้าง: 2560

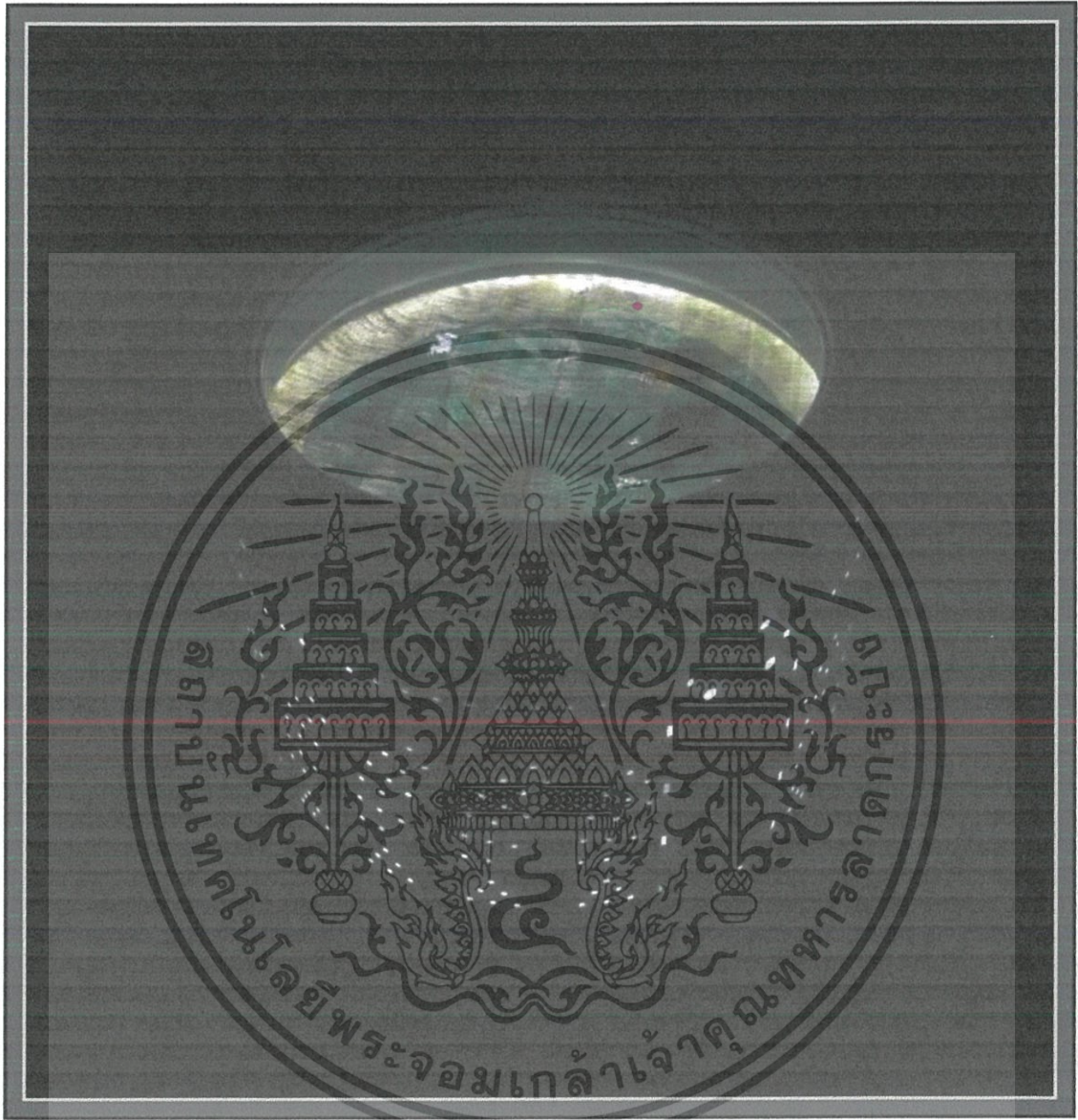
ขนาด: 45 x 50 x 100 เซนติเมตร

วัสดุ: ถังขยะ, ผ้ามุ้ง, กล้องไฟ LED

เทคนิค: ภาพถ่าย, กัดสารเคมี, เย็บผ้า, DTG

(ภาพประกอบที่ 47)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน: “The Extraordinary in the Ordinary: Landfill is the farthest distance between two places”

ปีที่สร้าง: 2560

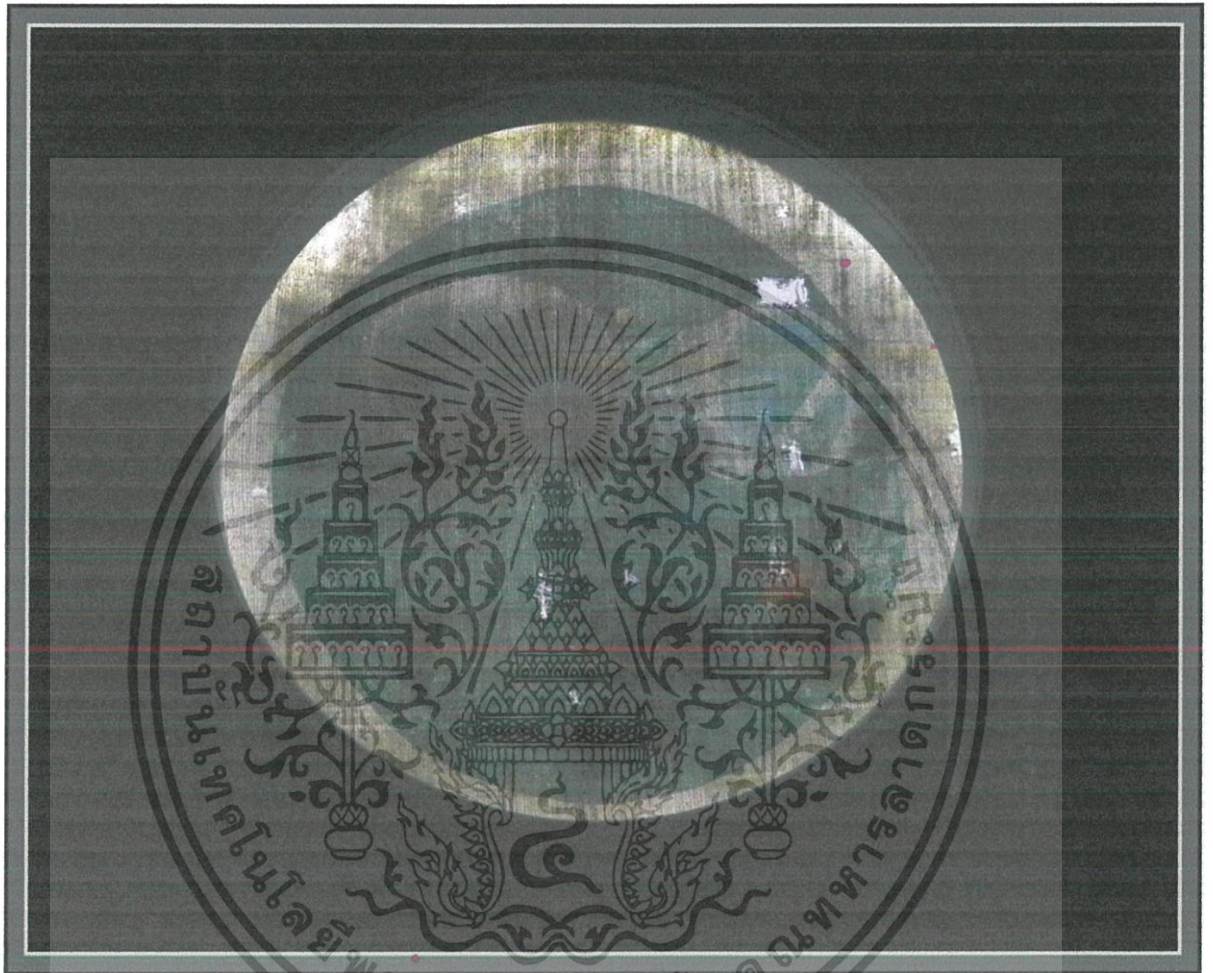
ขนาด: 80 x 80 x 90 เซนติเมตร

วัสดุ: ถังซักผ้า, ผ้ากระสอบขยะ, กล้องไฟ LED

เทคนิค: ภาพถ่าย, Direct to Garment Printing

(ภาพประกอบที่ 48)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน: “The Extraordinary in the Ordinary: Landfill is the farthest distance between two places”

ปีที่สร้าง: 2560

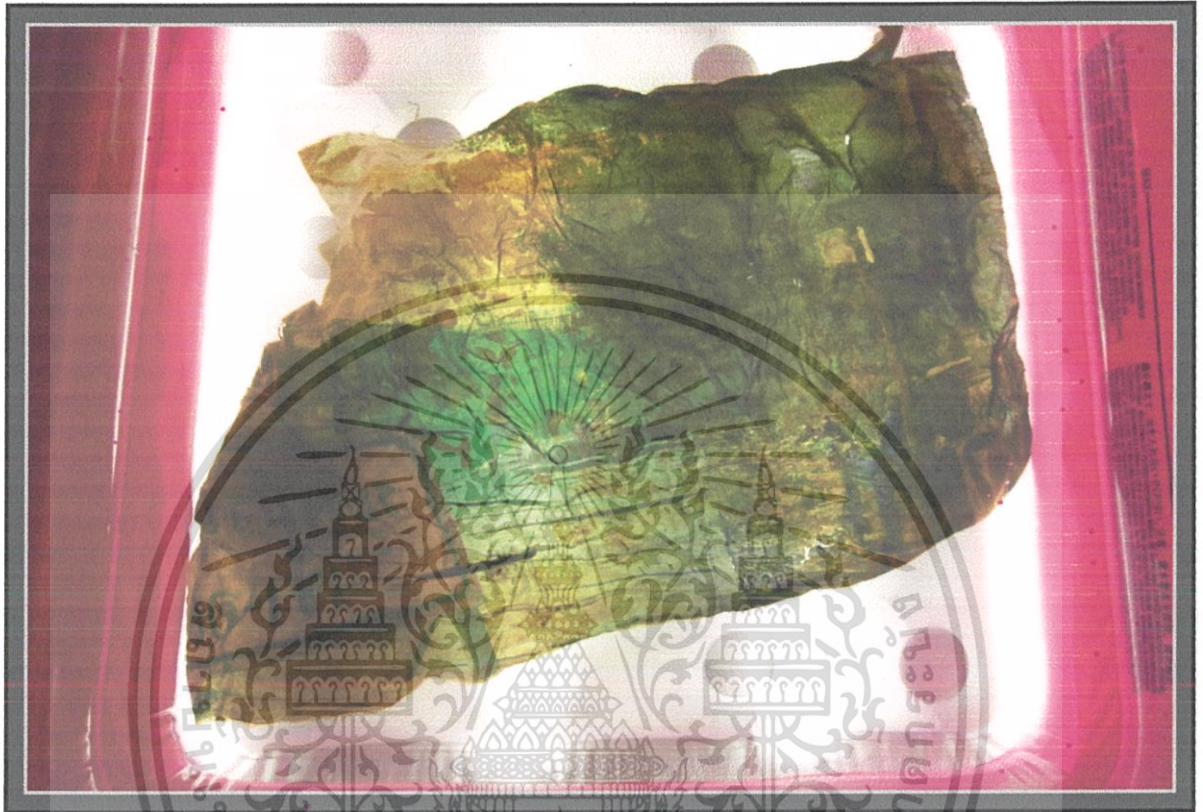
ขนาด: 80 x 80 x 90 เซนติเมตร

วัสดุ: ถังซักผ้า, ผ้ากระสอบขยชะ, กล้องไฟ LED

เทคนิค: ภาพถ่าย, Direct to Garment Printing

(ภาพประกอบที่ 49)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน: “The Extraordinary in the Ordinary: Landfill is the farthest distance between two places”

ปีที่สร้าง: 2560

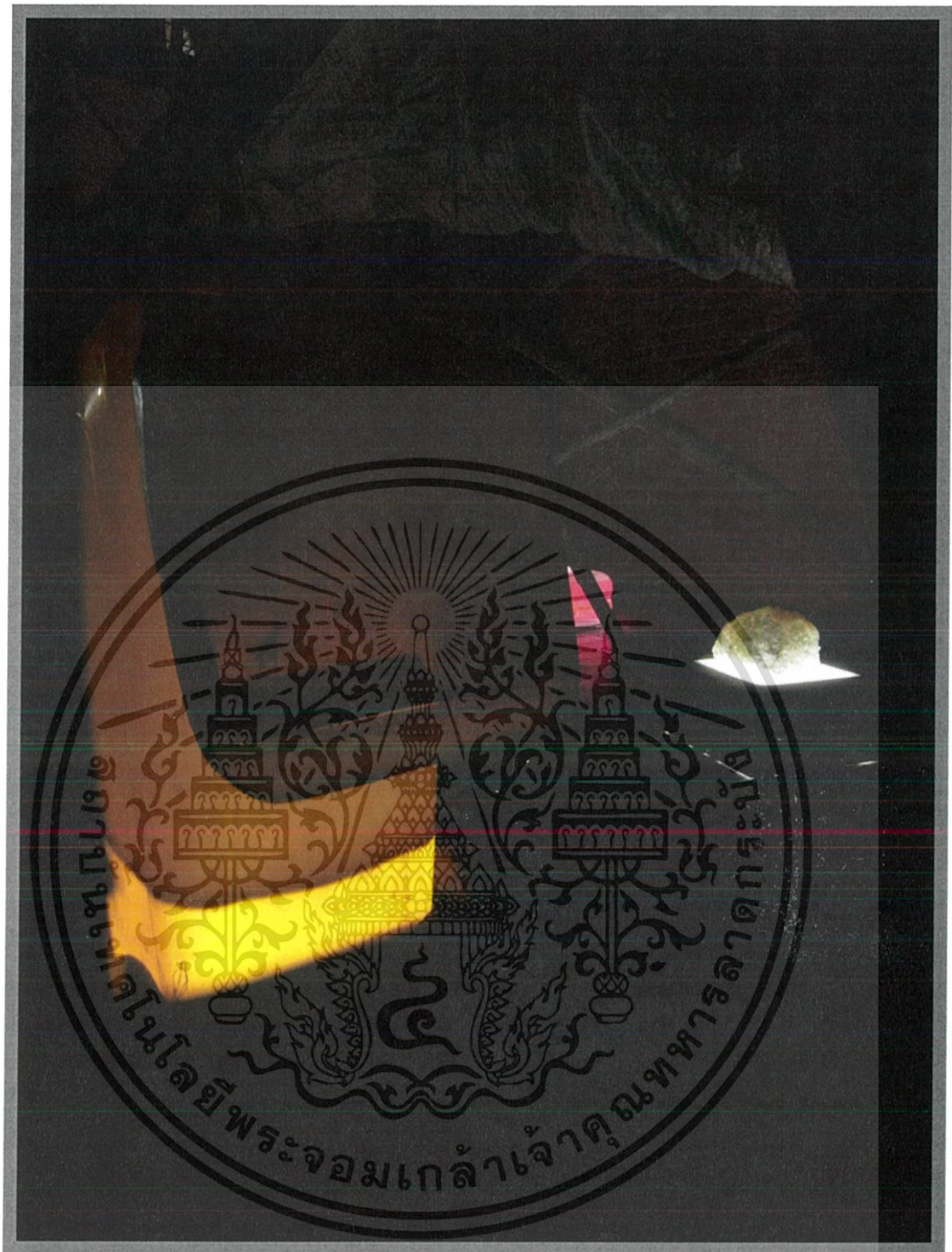
ขนาด: 85 x 85 x 23 เซนติเมตร

วัสดุ: สระเด็กเล็กเป่าลม, ผ้าขาว, กล้องไฟ LED

เทคนิค: ภาพถ่าย, กัดสารเคมี, Direct to Garment Printing

(ภาพประกอบที่ 50)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน: “The Extraordinary in the Ordinary”

ปีที่สร้าง: 2560

ขนาด: 600 x 300 x 250 เซนติเมตร

วัสดุ: ถังขยะ, ถังซักผ้า, ผ้ากระสอบ, สระเด็กเล็กเป่าลม, กล้องไฟ LED

เทคนิค: ภาพถ่าย, กัดสารเคมี, Direct to Garment Printing

(ภาพประกอบที่ 51)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน: “The Extraordinary in the Ordinary”

ปีที่สร้าง: 2560

ขนาด: 600 x 300 x 250 เซนติเมตร

วัสดุ: ถังขยะ, ถังซักผ้า, ผ้ากระสอบ, สระเด็กเล็กเป่าลม, กล้องไฟ LED

เทคนิค: ภาพถ่าย, กัดสารเคมี, Direct to Garment Printing

(ภาพประกอบที่ 52)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน: “The Extraordinary in the Ordinary: Aesthetic of The Portrait Sculpture”

ปีที่สร้าง: 2560

ขนาด: 200 x 200 x 150 เซนติเมตร

วัสดุ: เส้าแก้ว, ถังน้ำ, ถังน้ำมัน, เศษขยะ

เทคนิค: ปั้นหล่อ, สีสะท้อนแสง

(ภาพประกอบที่ 53)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นายพงศกร ธรรมสาดี
วัน เดือน ปีเกิด	17 พฤษภาคม พ.ศ. 2538
ที่อยู่	723 หมู่บ้านพระปิ่น 5๓ แยก 3 ซอยเอกชัย 109 แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัด กรุงเทพมหานคร 10150
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2555 โรงเรียนวัดราชโอรส พ.ศ. 2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาประติมากรรม

รางวัลและเกียรติประวัติ

พ.ศ. 2557	รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒ การประกวดเรือประดับไฟฟ้า
พ.ศ. 2558	ปั้นทรายหาดบ้านกรูด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2558	เข้ารับปริญญา KMITL
พ.ศ. 2558	ประติมากรรม ณ Scenery Vintage Farm อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
พ.ศ. 2558	ร่วมแสดง 21th century ณ หอศิลป์พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2559	ร่วมแสดง ศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ ๓๓
พ.ศ. 2559	ร่วมแสดง โครงการประกวดศิลปกรรม อมตะ อาร์ต อวอร์ด ครั้งที่ 7
พ.ศ. 2560	ร่วมแสดง A.GO ณ หอศิลป์ G23 Gallery
พ.ศ. 2560	ร่วมแสดงนิทรรศการ The Motived ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้